

РЕШЕНИЕ

№ 4944

гр. София, 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4824** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение №20087804 от 28.03.2021 г., постановено по НАХД № 15914 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-006149 от 25.09.2019 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], като наложената на основание чл. 416, ал. 5 КТ на касатора имуществената санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

Касаторът излага съображения, че съдът погрешно е приел неизпълнението на предписанието, не е съобразил общия брой предписания по този протокол, отнасящи за изплащането на трудови възнаграждения на две служителки, отразени за различни месеци вместо за един цял период, като впоследствие са издадени 39 броя наказателни постановления, отнасящи се са неизпълнение на предписанието, позовава се на общия размер на санкциите - 66500 лева с НП, което противоречало на целите на административното наказание. Излага доводи, че съдът не е изяснил фактическата обстановка, тъй като между касатора и лицето, на което е следвало да се изплати възнаграждението по предписанието - конкретно Й. И. попова, е наличен трудов спор пред съда, а именно гр. д. № 38743/2019 г. по описа на СРС, а това било от значение за изпълнението на предписанието.

Ответникът по касационната жалба - Дирекция Инспекция по труда - С., чрез юрк.

Х., иска съда да отхвърли касационната жалба и присъди разноски. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XI – ти касационен състав, , като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че при извършена проверка на [фирма] са дадени 38 предписания от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място]. Посочено е, че касаторът не е изпълнил в срок до 07.06.2019 г. предписание № 27, дадено по реда на чл. 415, ал. 1 КТ, а именно „Работодателят да изплати уговореното и начислено във ведомостта трудово възнаграждение за месец декември 2018 г. на служителите Й. И. П. – А. и Ц. Н. Д.“. Прието е, че са издадени 39 броя предписания и последвали ги 39 броя наказателни постановления, но същите се отнасяли за отделни нарушения и правилно са наложени толкова санкции. Съдът е достигнал до извод, че е извършено нарушението и следва да се наложи имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Пред настоящата касационна инстанция по реда на чл. 219, ал. 1 АПК са приети писмени доказателства, свързани с поддържаното касационното основание за допуснати съществени процесуални нарушения, а именно препис на определение по гр. д. № 38743/2019 г. по описа на СРС, с което се насрочва съдебно заседание по предявени иски от Й. И. П. – А. срещу [фирма].

По реда на чл. 404, ал. 1, т. 12 КТ е дадено на касатора предписание по т. 27 в протокол от 25.03.2019 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], отнасящо се за изплащане на трудово възнаграждение на Й. И. П. – А. за месец декември 2018 г.

Съгласно чл. 404, ал. 3 КТ, когато задължителното предписание по ал. 1, т. 1 и/или т. 12 се отнася до отстраняване на нарушения на трудовото законодателство, то може да бъде дадено по искане на работника или служителя до предявяването на иск пред съда, след което въпросът може да бъде решен само от съда. Посоченото е в съответствие с чл. 14, ал. 3 ГПК за подведомствеността на съда, която изключва поведомствеността на всяко друго учреждение по въпрос, с който е сезиран съда.

При преценката на въпроса за възникнало задължение за изпълнение на предписание по чл. 404, ал. 1, т. 1 и т. 12 КТ, както административнонаказващият орган при издаването на НП, така и съдът при преценката за законосъобразност на НП, следва да проверят спазването на изискването по чл. 404, ал. 3 КТ - отрицателна предпоставка, която наред с предвиденото по чл. 404, ал. 4 КТ, при противоречие със съдебен акт, изключва задължението за изпълнение на предписанието. Без съмнение, работникът, чието правоотношение е прекратено по негово искане поради неизплащане на трудовото му възнаграждение, има правен интерес да сезира както органите на Дирекция Инспекция по труда, с оглед постигане на бързина работодателят да бъде задължен да изплати възнаграждението, но от друга страна има правен интерес и да

предяви иск пред съда, като иска освен главницата и лихва за неизплащане на възнаграждението в срок, освен това производството е безплатно за ищеца.

В настоящия случай съществуват само данни за предявяване на искове от Й. И. П. – А. срещу касатора [фирма], като е необходимо по надлежния ред изискване на информация за датата на образуване на делото, предмет и страни по исковете, както и неговото движение. Без установяване на обстоятелства, свързани със съдебно предявен иск с предмет възнагражденията по т. 27 от процесното предписание, не може да се формира извод, че работодателят действително е имал задължение да изпълни предписанието, и да се преценява въпроса дали правилно е ангажирана отговорността му за неизпълнението на предписанието. Така в исковата молба, представяна с касационната жалба, няма данни за датата на подаването ѝ за датата на образуване на съдебно дело, такива данни не могат да се установят и от съдебното удостоверение. Няма данни, касаторът дали е могъл да представи доказателства за висящността и предмета на гражданското дело по време на производството пред въззивната инстанция. Независимо от това, за да се приеме, че действително е извършено то вмененото на дружеството неизпълнение на задължението по предписанието, въззивният съд служебно следва да установи всички относими факти и обстоятелства.

Налице е непълнота на преценката на съда по относимо обстоятелство, от значение за правния спор, поради което съдебното решение следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане, като бъдат събрани доказателства за това дали е предявен или не иск пред съда с предмет, идентичен с процесното предписание, във връзка с преценката по чл. 404, ал. 3 КТ.

По изложените съображения, Административен съд София – град, XI – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №20087804 от 28.03.2021 г., постановено по НАХД № 15914 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийска районен съд при спазване на дадените указания в мотивите на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: